

komeet ping pong

Ander werk van Jeroen van Kan

de wereld onleesbaar (poëzie, 2017)

Hoe Matt een dode vis werd (verhalen, 2019)

jeroen van kan
komeet ping pong
gedichten

Amsterdam · Antwerpen
Em. Querido's Uitgeverij BV
2025

Copyright © 2025 Jeroen van Kan

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt, in enige vorm of op welke wijze ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van Em. Querido's Uitgeverij bv, Weteringschans 259, 1017 xJ Amsterdam. Ook tekst- en datamining van deze uitgave is niet toegestaan zonder schriftelijke toestemming van de uitgeverij.

Omslag Brigitte Slangen
Typografie binnenwerk Steven van der Gaauw
Foto auteur Lionne Hietberg

ISBN 978 90 253 2021 6 / NUR 306

www.querido.nl

voor wil

inhoud

komeet

komeet	11
opdrijving	13
het gruwelijkste jaargetijde	14
je wil	15
de ijzige weduwen	16
verdund	17
het grote te laat	18
afstand houden	20
flits en nevel	21
dus zo klinkt de ruimte	22
houd de aarde bij de haren	23
de droomwever van ariadne	25
tot	26
de laatste mens	27
het lied voor de eeuwigheidsman	28

kelder

kelder	33
woorden geven	34
de grote a	35
do the fear	36
onze oogverblindend glimmende wereld	37
vooruit beetje terug	39
blijven en weggaan	40
het naakte kleed	42
hart van staal	43
de witte kamer	45
geldig voor altijd	46
ik	47

het baken 48
vallen alweer 49
het lied voor morgen 51
gezang 54
de regel van hier 55
poorten kiezen niet 56
je grafiek 57
en wie leeft er 58
koning vader 60
voor altijd 62
slagklaar 64
dicht nooit over dichten 66
x zei 67

ping pong

ping pong 71
draai nooit je masker 74
de geloofwaardige olifanten 75
eelt beschaaft 76
hier of daar 77
ik vrij jij gevangen of omgekeerd 78
salò 79
keerpunt of 80
kiem antikiem 81
of woestijn 82
kijk het nu in de bek 83
naald of draad 84
voel hem 85
opgaan in het licht 86
het lied voor altijd 87

Verantwoording 88

komeet

*je tekens
zijn verbleekt*

je spreekt niet meer met ons

*het begon bij de stenen de bomen
de bergen de struiken de rivieren*

*daarna volgden de hemellichamen
ze trokken zwijgend hun banen
onttrokken zich aan betekenis*

*jij bent anders ik weet dat je tot
spreken bent geneigd dat het geen
onwil is die je laat zwijgen*

*geef me een teken roodgloeiend witheet
scherend uitroep teken beteken je baan
beteken de mijne*

*zodra je aan mijn hemel verschijnt
zal ik je volgen laat mij je stofstaart
bewandelen als een pad*

*ik volg je van aphelium naar perihelium
en terug ik ben erbij als je tot koning
gemaakt door je oortwolk trekt*

*zijn we bij de zon dan sublimeer ik je
tot een coma ik zweet je uit ik inhaleer
je bekroon je in deemoed*

*laat me drinken van je plasmastaart
tot ik weet wat je bedoelt tot ik je
deelachtig ben geworden*

*wees mijn baken spreek of verlos
ons van je terugkeer weet dat mij
betekenen ook jou betekent*

*luister of gaat dat aan spreken vooraf
maakt je eerste teken dat ik versta je
pas ontvankelijk voor mijn woorden*

*heers trek je teugels aan smeed je
baan van ijzer maak van alles een
constante voor altijd*

*er is verlies in je cyclus strijk die eruit
maak ons voor eeuwig voorspelbaar*

je staart wijst altijd van de zon af

*je zegt daarmee eigenlijk
al genoeg*

opdrijving

de straten willen dat je gaat
ze drijven je peristaltisch naar de randen
van de stad

de ingewanden glad als aal
bij de sluis wacht je tot je wordt doorgelaten
daarna land

de waterwegen gedogen je pompen je
onverschillig rond tot aan het punt
waar je ontstijgt

voortaan ben je
teken aan
onze hemel

je zwijgt

het gruwelijkste jaargetijde

je voelde je nooit eerder zo onwelkom
als in deze lente
niets wreder dan nieuw leven

je begrijpt de japanse kers spijtoptant
die de bloesem nu al afwerpt

groeide er maar iets blijmoedigs in je
om hooghartig te verwerpen

kon je dit behaagziek ontbotten dit
vertoon van ongepaste kleuren
maar vergelden met branden of tranen

je wil

hoe de wereld klinkt ben je nooit vergeten
de geur van de zon raak je nooit meer kwijt
de contouren van het universum staan op
je netvlies geëetst

gezandstraald met het sterrenstof dat zich
boog naar jouw wil

hoe de onzichtbare massa je draagkracht
beproefde blijft je tot je laatste dagen bij
hoe je vingers naar hem tasten in alle
uithoeken ligt in de toppen voor eeuwig vast

tienvoudig gestanst in de lijnen van de huid
omdat jij het zo wil

verloren zijn alleen zijn stem
de vorm van zijn gezicht
de kleur van zijn ogen
zijn aanraking
zijn nabijheid
tot aan zijn
woorden
is hij
weg

de ijzige weduwen

de sirenen staan klaar in hun hand
de drietanden die de
keuzes verbeelden die je niet hebt

ze lopen tweevoudig dood alleen de
derde weg lijkt uitweg zolang als het
gezang duurt

ze wachten op de ijsreus die je bij elke
passage weer aandoet ze smeren hun
kelen met kristallen

ze schuren hun stembanden met
ruimtegruis tot het moment dat
ze je in de verte op zien lichten

ze zien je naderen in je rode stofmantel
in het hermelijn van het heelal
in een flits ben je van koning onderdaan

de sirenen weten hoe ze je moeten
onderwerpen hoe nederig je baan zal
buigen onder hun gezang